

Resting Point of Accommodation Organized with Bill Powers

Apr 21 — May 28, 2021 | Brussels

Resting Point of Accommodation, ofwel ‘rustpunt van accommoderen’ is een optische term die verwijst naar de afstand waarop de blik tot rust komt als deze niet scherp wordt gesteld op een voorwerp, als een standaardinstelling van het menselijk gezichtsvermogen. Deze fysieke toestand komt vaak voor bij dagdromers, bij wie het zicht een soort perifeer perspectief wordt. De vermenging van wetenschap met een meer lyrische interpretatie doet denken aan het begrip ‘poetica scientia’ van Thomas van Aquino, een gevoel van aangename verbijstering over de wereld. Op grond van deze visie werden kunstenaars uitgenodigd om deel te nemen aan de groepstentoonstelling. De extrapolaties van dit thema duiken als kruimelsporen in de kunstwerken op.

Spelend met het verstoren van de zintuiglijke waarneming laat Ana Benaroya ons dubbel zien in ‘Don’t Be Cruel’, in de traditie van Warhol’s iconische Elvis-portret. Mike Lee laat zich inspireren door animatiebeelden voor zijn minutieus gedetailleerde olieverfschilderijen, alsof hij wil zeggen dat ons droomleven misschien wel een metafysische Xbox-game is. Umar Rashid creëert vol zelfvertrouwen een gecompliceerde mix van koloniale agressie en onverwachte romantiek. Jesse Mockrin concentreert zich op de kunst van het kijken zelf met haar vertolking van een 17 e -eeuws schilderij van Gerrit van Honthorst.

Net als de schilderijen zelf bestuderen we de buitenkant van een persoon, hopen op aanwijzingen die ons vertellen wat zich onder de oppervlakte afspeelt. In de greep van een dagdroom kan ons gezicht een glazige of zelfs geverniste aanblik krijgen, terwijl we verlangen naar een leven alla prima.

Dit is de vijfde groepstentoonstelling die Bill Powers organiseert voor Almine Rech. De eerste was ‘Cliche’ in de zomer van 2018 in New York, meer recent organiseerde hij ‘Chorus’ in november 2019 in Parijs.